COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(91)526 def. - SYN 377

Brussel, 6 februari 1992

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

BETREFFENDE AANVULLENDE MAATREGELEN INZAKE

DE OFFICIELE CONTROLE OP LEVENSMIDDELEN

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

Richtlijn 89/397/EEG van de Raad van 14 juni 1989 inzake de officiële controle op levensmiddelen, welke de algemene beginselen op het gebied van levensmiddelencontrole vaststelt, laat ruimte voor de vaststelling van meer specifieke bepalingen. Artikel 13 van die richtlijn, dat op verzoek van het Europese Parlement werd ingelast, stelt bepalingen voor ten aanzien van de basisopleiding en de voortgezette opleiding van levensmiddeleninspecteurs, de te hanteren kwaliteitsnormen voor laboratoria die met de officiële levensmiddelencontrole zijn belast, de oprichting van een communautaire controledienst en de uitwisseling van informatie over de controles op gemeenschapsniveau. Artikel 13 legt de Commissie de verplichting op verslag uit te brengen aan het Europese Parlement en aan de Raad over de mogelijkheid dergelijke bepalingen vast te stellen. In haar document COM(90) 392 def. van 13 september 1990 heeft de Commissie zich van deze taak gekweten. In het document, dat in het algemeen door de Lid-Staten gunstig werd onthaald, werd duidelijk gemaakt dat aanvullende bepalingen op dit gebied een essentiële voorwaarde zijn voor een onbelemmerde handel in levensmiddelen tussen de Lid-Staten. De thans voorgestelde richtlijn is in grote lijnen een uitvloeisel van dat document.

Artikelen 1 en 2

Deze artikelen omschrijven de werkingssfeer van deze richtlijn.

Artikel 3

In de Lid-Staten worden sterk uiteenlopende methoden gebruikt voor de officiële controle op levensmiddelen. Niet alleen doen er zich aanzienlijke verschillen voor tussen een gecentraliseerde en een gedecentraliseerde aanpak, maar in het ene land wordt de nadruk gelegd op de adviserende rol van de levensmiddeleninspecteur, terwijl van hem of haar in een ander land wellicht eerder een politieel optreden wordt verwacht.

In feite is de taak van een levensmiddeleninspecteur in de Gemeenschap niet vast omschreven. In sommige Lid-Staten worden met de term "levensmiddeleninspecteur" academisch geschoolden bedoeld, in andere niet.

Hoewel het zinloos is communautaire voorschriften inzake de opleiding van levensmiddeleninspecteurs op te stellen zolang de nationale controlesystemen onderling zo sterk verschillen en de functie niet nauwkeurig is omschreven, is het toch wenselijk vakgebieden aan te geven waarop het personeel dat belast is met de officiële controle een bepaalde minimumopleiding moet hebben gekregen. Het betreft hier vakgebieden zoals (dier)geneeskunde, scheikunde, microbiologie, levensmiddelenverwerking, levensmiddelenhygiëne, recht enz.

Artikel 4

Om handelsbelemmeringen te voorkomen en om ervoor te zorgen dat laboratoriumonderzoek niet nodeloos wordt gedupliceerd, moet de wederzijdse erkenning van laboratoriumresultaten van de controle-instanties worden beschouwd als een essentiële voorwaarde voor een onbelemmerde handel in levensmiddelen tussen de Lid-Staten. Aangezien deze laboratoriumresultaten niet alleen fungeren als basis voor rechtsvervolgingen binnen een Lid-Staat, maar ook - in het kader van het systeem voor snelle alarmering - als basis voor communautaire maatregelen, dienen zowel in het belang van de volksgezondheid als van de rechtszekerheid stappen te worden ondernomen om dwingende eisen met betrekking tot de betrouwbaarheid en nauwkeurigheid ervan in te voeren. Dit betekent dat in alle laboratoria die door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten zijn belast met de controle op levensmiddelen, een systeem van kwaliteitsnormen moet worden ingevoerd, zodat de kwaliteit van de onderzoekgegevens kan worden gegarandeerd.

De Europese normenreeks EN 45000 vormt een bevredigend model voor de routinewerkzaamheden van deze laboratoria, maar dient te worden aangevuld met sommige bepalingen van de OESO-beginselen van goede laboratoriumpraktijken ten einde te kunnen beschikken over een steekproefsgewijze controle op de overeenstemming van niet-routineus laboratoriumwerk met de standaardwerkvoorschriften.

Artikel 5

Met het oog op de wederzijdse erkenning van laboratoriumresultaten is het van wezenlijk belang dat de analysemethoden, indien mogelijk, ten volle erkend zijn, d.w.z. dat zij aan een volledige collectieve proef zijn onderworpen.

Richtsnoeren met betrekking tot criteria voor de erkenning van analysemethoden worden gegeven in de bijlage bij Richtlijn 89/591/EEG van de Raad.
In punt 1 van die bijlage wordt bepaald dat de analysemethoden moeten worden getoetst aan criteria van specificiteit, waarnemingsdrempel, gevoeligheid, juistheid enz.

In punt 1 (iii) van deze bijlage wordt verwezen naar parameters zoals herhaalbaarheid en reproduceerbaarheid. Informatie daarover kan worden verkregen door het uitvoeren van een volledige collectieve proef.

Artikel 6

Er zijn argumenten die pleiten voor het aanwijzen van een aantal ambtenaren van de Gemeenschap die bevoegd zijn om controletaken te verrichten in de Lid-Staten. Zoals in andere delen van de voedingsmiddelensector, zoals visprodukten, vers vlees, fruit en groenten en wijn, is erkend, kunnen dergelijke ambtenaren een gunstige invloed hebben op de kwaliteit en de hygiëne van de produkten en de produktie.

Van hen mag worden verwacht dat zij :
- de eenvormige toepassing van het gemeenschapsrecht mede coördineren, en
- problemen van de Lid-Staten die voortvloeien uit het vrije verkeer van levensmiddelen in de Gemeenschap helpen oplossen.

Voorts kunnen zij de Lid-Staten bijstaan bij het tot stand brengen van een grotere eenvormigheid in hun controleprocedures en een optimaal gebruik van het systeem voor snelle alarmering van de Commissie helpen bevorderen. Aldus zal een doeltreffender aanpak van rampen en noodsituaties in verband met levensmiddelen kunnen worden uitgewerkt.

Artikelen 7 en 8

In juli 1988 heeft het Europese Parlement zijn goedkeuring gehecht aan het verslag-Stauffenberg (document A2-248/87) over de wederzijdse rechtshulp en ambtelijke hulp van de overheden en gerechtelijke instanties van de Lid-Staten inzake voorschriften en kwaliteitsnormen op het gebied van levensmiddelen. Bij de bespreking in het Parlement kreeg het verslag de steun van de Commissie, die zich ertoe verbond de toegenomen behoefte aan rechtshulp en ambtelijke hulp te onderzoeken. Het onderhavige artikel 7 weerspiegelt de in het verslag uitgedrukte visie op ambtelijke hulp in alle toezichtprocedures die verband houden met voorschriften en kwaliteitsnormen op het gebied van levensmiddelen en in alle procedures wegens inbreuk op de regelgeving inzake levensmiddelen.
Dank zij artikel 8 kan de Commissie op haar verzoek bij deze uitwisseling van informatie worden betrokken.

Artikel 10

Ten einde het vertrouwen in levensmiddelen die uit andere Lid-Staten afkomstig zijn te vergroten voorziet dit artikel in de bekendmaking van de resultaten van het gecoördineerde controleprogramma van de Commissie.

Artikel 11

Bij het vaststellen van de in dit artikel aangegeven termijnen is rekening gehouden met de wetgevingsprocedures die in de diverse Lid-Staten moeten worden afgewerkt.

-VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN DE RAAD
BETREFFENDE AANVULLENDE MAATREGELEN INZAKE
DE OFFICIELE CONTROLE OP LEVENSMIDDELEN

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat maatregelen moeten worden genomen ten einde in de periode die eindigt op 31 december 1992 geleidelijk de interne markt tot stand te brengen; dat de interne markt een gebied zonder binnengrenzen is, waarbinnen het vrije verkeer van personen, goederen, diensten en kapitaal is gewaarborgd;

Overwegende dat het handelsverkeer in levensmiddelen binnen de interne markt een zeer belangrijke plaats inneemt;

Overwegende dat het daarom van wezenlijk belang is dat Richtlijn 89/397/EEG (1. inzake de officiële controle op levensmiddelen in alle Lid-Staten op eenvormige wijze wordt toegepast; dat in die richtlijn algemene voorschriften zijn vastgesteld inzake de officiële controle op levensmiddelen;

Overwegende dat er behoefte is aan bijkomende regels ter verbetering van de in de Gemeenschap geldende controleprocedures;
Overwegende dat de Lid-Staten het nodige moeten doen om te bewerkstelligen dat het personeel van de bevoegde autoriteiten een voldoende technische en administratieve deskundigheid bezit;

Overwegende dat, ten einde de kwaliteit van de onderzoekgegevens te garanderen, voor laboratoria die door de Lid-Staten zijn belast met de officiële controle op levensmiddelen, een systeem van kwaliteitsnormen dient te worden ingevoerd; dat een dergelijk systeem moet voldoen aan algemeen aanvaarde en gestandaardiseerde normen; dat het daarenboven van fundamenteel belang is dat de betrokken laboratoria zoveel mogelijk gebruik maken van erkende analysemethoden;

(1.) PB L 186 van 30.6.1989, blz. 23.

Overwegende dat de ontwikkeling van het handelsverkeer in levensmiddelen tussen de Lid-Staten een nauwere samenwerking tussen de autoriteiten die met de controle op levensmiddelen zijn belast, noodzakelijk maakt;

Overwegende dat algemene regels moeten worden vastgesteld voor de in de controle op levensmiddelen gespecialiseerde ambtenaren van de Commissie die samenwerken met bepaalde ambtenaren van de Lid-Staten ten einde de eenvormige toepassing van de regelgeving inzake levensmiddelen te waarborgen;

Overwegende dat bepalingen moeten worden uitgevaardigd, op grond waarvan de nationale autoriteiten en de Commissie elkaar wederzijds administratieve bijstand moeten verlenen met het oog op een correcte toepassing van de regelgeving inzake levensmiddelen, met name door preventieve maatregelen en door het opsporen van inbreuken of van gedragingen waarvan wordt vermoed dat zij een inbreuk op de regels vormen;

Overwegende dat de in het kader van deze richtlijn uitgewisselde informatie, gezien haar aard, onder de regels betreffende het zaken- en beroepsgeheim moeten vallen;

Overwegende dat de resultaten van de uitvoering van het gecoördineerde programma van de Commissie inzake de controle op levensmiddelen moeten worden bekendgemaakt,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Deze richtlijn vormt een aanvulling op Richtlijn 89/397/EEG van de Raad.

2. Deze richtlijn is van toepassing onverminderd de bepalingen die in het kader van meer specifieke Communautaire regelingen zijn vastgesteld.

Artikel 2

Deze richtlijn :

1) waarborgt dat de opleiding van ambtenaren belast met de controle op levensmiddelen van dien aard is dat hun technische an administratieve deskundigheid toereikend is;

2) stelt algemeen aanvaarde kwaliteitsnormen vast voor laboratoria die door de Lid-Staten zijn belast met de officiële controle op levensmiddelen en verplicht deze laboratoria zoveel mogelijk erkende analysemethoden te gebruiken;

3) voert bepalingen in betreffende de samenwerking van de ambtenaren van de Commissie met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten bij het uitvoeren van controles op het gebied van levensmiddelen;

4) stelt regels vast voor een systeem van wederzijdse administratieve bijstand tussen de Lid-Staten;

5) voorziet in het rondzenden van jaarlijkse verslagen over de uitvoering van een gecoördineerd programma op het gebied van de controle op levensmiddelen in de Gemeenschap.

Artikel 3

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de bevoegde autoriteiten kunnen beschikken over voldoende personeel met passende kwalificaties en ervaring, met name op gebieden zoals scheikunde, (dier)geneeskunde, microbiologie, levensmiddelenhygiëne, levensmiddelenverwerking en recht, zodat de in artikel 5 van Richtlijn 89/397/EEG bedoelde controles naar behoren kunnen worden uitgevoerd.

Artikel 4

1. De Lid-Staten stellen alles in het werk om te bereiken dat de laboratoria waarvan sprake in artikel 7 van Richtlijn 89/397/EEG van de Raad beantwoorden aan de algemene criteria voor de werkzaamheden van beproevingslaboratoria welke zijn neergelegd in Europese norm EN 45001, aangevuld met de "Standard Operating Procedures" en een steekproefsgewijze controle op de naleving ervan door personeel dat met de kwaliteitsbewaking is belast, in overeenstemming met de OESO-beginselen nrs. 2 en 7 inzake goede laboratoriumpraktijken(2).

2. Bij het beoordelen van de laboratoria waarvan sprake in artikel 7 van Richtlijn 89/397/EEG van de Raad dragen de Lid-Staten er zorg voor :
a) de in Europese norm 45002 neergelegde criteria toe te passen, en
b) te eisen dat een systeem van geschiktheidsbeproeving van laboratoria wordt toegepast.
Laboratoria die aan de beoordelingscriteria beantwoorden, worden geacht aan de in lid 1 genoemde criteria te voldoen.
Laboratoria die niet aan de beoordelingscriteria beantwoorden, worden niet beschouwd als laboratoria zoals bedoeld in artikel 7 van Richtlijn 89/397/EEG van de Raad.

3. De Lid-Staten erkennen instanties die belast worden met de beoordeling van de laboratoria waarvan sprake in artikel 7 van Richtlijn 89/397/EEG van de Raad. Deze instanties moeten beantwoorden aan de in Europese norm EN 45003 neergelegde algemene criteria voor instellingen die bevoegd zijn inzake de erkenning van laboratoria.

(2) Afdeling II van bijlage 2 bij het besluit van de Raad van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling van 12.5.1981 betreffende de wederzijdse aanvaarding van gegevens bij de beoordeling van scheikundige stoffen, C(81)30 (def.)

Artikel 5

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de door de laboratoria waarvan sprake in artikel 7 van Richtlijn 89/397/EEG van de Raad gebruikte analysemethoden zoveel mogelijk beantwoorden aan de bepalingen van de leden 1 en 2 van de bijlage bij Richtlijn 85/591/EEG(3) van de Raad van 20 december 1985 betreffende de invoering van communautaire bemonsteringswijzen en analysemethoden voor de controle van voor menselijke voeding bestemde levensmiddelen.

Artikel 6

1. De Commissie wijst bepaalde ambtenaren aan die met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten moeten samenwerken op het gebied van de controle op levensmiddelen. De Commissie draagt er zorg voor dat die ambtenaren de technische deskundigheid en voldoende ervaring bezitten om de betrokken controles uit te voeren.

2. De Commissie kan de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten verzoeken controles samen met haar daartoe aangewezen ambtenaren uit te voeren.

3. Bij de vervulling van hun opdracht hebben de bevoegde ambtenaren van de Commissie het recht de in artikel 5 van Richtlijn 89/397/EEG van de Raad inzake de officiële controle op levensmiddelen bedoelde verrichtingen uit te voeren.

Wanneer zij aan de in lid 2 bedoelde controles deelnemen, leggen de bevoegde ambtenaren van de Commissie een schriftelijke opdracht over, waarin hun identiteit en status is vermeld.

4. Een Lid-Staat op wiens grondgebied controles door de bevoegde ambtenaren van de Commissie worden uitgevoerd, verleent alle nodige bijstand om hen in staat te stellen hun taak naar behoren te vervullen.

5. Na de uitvoering van elke controleverrichting zoals bedoeld in lid 2 legt de Commissie een verslag van de werkzaamheden van haar bevoegde ambtenaren over aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten; daarin wordt melding gemaakt van alle ondervonden moeilijkheden of van alle geconstateerde inbreuken.

Artikel 7

1. De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten verlenen elkaar ambtelijke hulp in alle toezichtprocedures die verband houden met voorschriften en kwaliteitsnormen op het gebied van levensmiddelen en in alle procedures wegens inbreuk op de regelgeving inzake levensmiddelen.

2. Desgevraagd verstrekt de betrokken bevoegde autoriteit aan de verzoekende autoriteit alle gegevens die laatstgenoemde in staat moeten stellen de naleving van de voorschriften en kwaliteitsnormen inzake levensmiddelen binnen haar rechtsgebied af te dwingen.

(3) PB L 372 van 31.12.1985, blz. 50.

Bij het verzamelen van de gevraagde gegevens gaat de autoriteit om wier medewerking is verzocht of de autoriteit aan wie zij haar verantwoordelijkheid heeft gedelegeerd, te werk alsof zij optrad ter uitvoering van haar eigen taken of op verzoek van een andere autoriteit in eigen land.

3. De autoriteit om wier medewerking is verzocht, verstrekt de verzoekende autoriteit alle bewijsmateriaal en alle bescheiden - of eensluidend verklaarde afschriften daarvan - die zij in haar bezit heeft of die zij op grond van lid 2 heeft verkregen en die de verzoekende autoriteit van nut kunnen zijn in de procedures waarnaar in het verzoek is verwezen.

4. De overeenkomstig de leden 2 en 3 verstrekte gegevens en bescheiden worden steeds onverwijld en via de meest geschikte kanalen doorgegeven.

Artikel 8

Desgevraagd verstrekken de betrokken bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten aan de Commissie de gegevens, bewijstukken en bescheiden waarvan sprake in artikel 7, leden 2 en 3.

Artikel 9

1. Gegevens die op grond van deze richtlijn in welke vorm ook worden verstrekt, zijn vertrouwelijk. Zij vallen onder het beroeps- of zakengeheim en komen in aanmerking voor de bescherming die krachtens het nationale recht van de Lid-Staten die de gegevens hebben ontvangen, en krachtens de daarmee overeenstemmende bepalingen die gelden op communautair niveau wordt verleend aan soortgelijke gegevens.

De in de eerste alinea bedoelde gegevens mogen met name niet worden doorgegeven aan andere personen dan diegenen die, in de Lid-Staten of in de gemeenschapsinstellingen, er voor hun werk van op de hoogte moeten zijn. Ook mogen deze gegevens niet worden gebruikt voor andere doeleinden dan door deze richtlijn aangegeven, tenzij de autoriteit die ze heeft verstrekt er uitdrukkelijk mee heeft ingestemd en mits de regelgeving van de Lid-Staat waar de autoriteit die de gegevens heeft ontvangen is gevestigd, aan een dergelijk doorgeven of gebruik ervan niet in de weg staan.

2. Deze richtlijn staat niet eraan in de weg dat gegevens die op grond van deze richtlijn zijn verkregen, worden gebruikt in rechtsgedingen of strafprocedures die dientengevolge worden ingeleid wegens inbreuken op de voorschriften inzake levensmiddelen.

3. Op de bevindingen waartoe de bevoegde ambtenaren van de Commissie of de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat in het kader van de toepassing van deze richtlijn zijn gekomen, kunnen ook de bevoegde autoriteiten van de andere Lid-Staten en de Commissie zich beroepen. In dat geval hebben deze bevindingen niet minder waarde omdat zij niet afkomstig zijn van de betrokken Lid-Staat.

Artikel 10

Eenmaal per jaar legt de Commissie aan het Europese Parlement en aan de Raad een verslag over, dat een afzonderlijk hoofdstuk omvat over de uitvoering van het gecoördineerde programma door elk van de Lid-Staten, zoals bedoeld in artikel 14, lid 3, derde alinea, van Richtlijn 89/397/EEG van de Raad.

Artikel 11

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór [...] aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Notitie over de gevolgen van de maatregel

Gevolgen van het voorstel voor de ondernemingen en, in het bijzonder, voor het midden- en kleinbedrijf

Titel van het voorstel :

Ontwerp-voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende aanvullende maatregelen inzake de officiële controle op levensmiddelen

Referentienummer van het document :

Het voorstel :

Dit voorstel, dat de officiële controle op levensmiddelen beoogt te verbeteren, voert bepalingen in die betrekking hebben op de nationale controlediensten en niet op de gecontroleerde bedrijven.

Het voorstel heeft derhalve geen rechtstreekse gevolgen voor het midden- en kleinbedrijf.

FINANCIEEL MEMORANDUM

DEEL 1 : FINANCIELE GEVOLGEN

1. Titel van de maatregel

Controledienst van de Gemeenschap.

2. Betrokken begrotingslijn

A-11 Personeel in actieve dienst.

B-8.530 Voltooiing van de interne markt.
Ondersteuningsuitgaven.

3. Rechtsgrond

Artikel 100A van het Verdrag.

4. Beschrijving van de maatregel

4.1 De ambtenaren die zijn belast met de communautaire controle zoals opgevat in Richtlijn 89/397/EEG inzake de officiële controle op levensmiddelen moeten zich in hoofdzaak bezighouden met supervisietaken, die erin bestaan bijstand te verlenen met het oog op een correcte toepassing van het Gemeenschapsrecht enerzijds, en de problemen op te lossen die tussen de Lid-Staten rijzen ten gevolge van het vrije verkeer van levensmiddelen in de Gemeenschap anderzijds.

4.2 Geldigheidsduur van de maatregel : onbepaald.

4.3 Doelgroep

rechtstreeks : de controlediensten van de Lid-Staten.

zijdelings : de ondernemingen in de levensmiddelensector.

5. Indeling van de uitgaven

5.1 Niet-verplichte uitgaven.

5.2 Niet-gesplitste kredieten, aangezien het in hoofzaak personeelsuitgaven betreft.

5.3 Ontvangsten : nihil.

6. Aard van de uitgaven

6.4 Statutair of contractueel.

6.5 Neen.

6.6 Neen.

7. Financiële gevolgen voor de beleidskredieten
(deel B van de begroting)

7.1 Volgens de bij de Commissie geldende salarisschalen voor niet-statutair personeel en tarieflijsten voor de aankoop van computermaterieel.

7.2 Dit kan tot 100 % gaan indien de indienstneming van statutair personeel onmogelijk blijkt.

7.3 1992, waarbij de indienstneming van 5 nieuwe personeelsleden in het vooruitzicht wordt gesteld, namelijk : 3 hulpfunctionarissen van rang A

1 hulpfunctionaris van rang B

1 hulpfunctionaris van rang C

8. Niet van toepassing.

DEEL 2 : ADMINISTRATIEVE UITGAVEN

1. Ja : 15 A-ambtenaren
2 B-ambtenaren
3 C-ambtenaren

Deze raming van de personeelsbehoeften is gebaseerd op de volgende overwegingen. Om de verificatie van de nationale controlestelsels te doen welslagen, moet deze taak worden uitgevoerd door twee ambtenaren, één die de nationaliteit van de gecontroleerde Lid-Staat heeft en die derhalve een basiskennis van de autoriteiten in zijn land bezit, en één met een andere nationaliteit ten einde een absolute onpartijdigheid te waarborgen. Wanneer de opdracht er in bestaat een tussen twee Lid-Staten gerezen meningsverschil op te lossen, moeten daaraan drie ambtenaren deelnemen : twee die de stelsels van de betrokken Lid-Staten goed kennen en een derde als onpartijdig bemiddelaar.

De eigenlijke opdrachten zullen twee weken in beslag nemen, maar de tijd die nodig is voor de voorbereiding en het opstellen van het verslag, kan op twee maanden worden geraamd.

Soortgelijke werkmethoden worden reeds gehanteerd door andere controlediensten van de Commissie; deze diensten beschikken over 15 tot 20 inspecteurs.

De betrokken ambtenaren zullen geleidelijk in dienst worden genomen. Voor 1992 wordt de indienstneming van 5 ambtenaren in het vooruitzicht gesteld. In 1993 zullen er nog eens 5 in dienst worden genomen, en ten slotte in 1994 de laatste 5.

In de personeelsbehoeften moet worden voorzien, ofwel door interne personeelswisselingen, ofwel in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure.

2. Indien het statutaire ambtenaren betreft, moeten de kosten worden geraamd door DG IX.

   Indien het niet-statutair personeel betreft, worden de bij de Commissie geldende salarisschalen toegepast.

DEEL 3 : KOSTEN-BATENANALYSE

1. Doelstellingen en samenhang met de financiële programmatie

1.1 De daadwerkelijke totstandbrenging van de interne markt in de levensmiddelensector is slechts mogelijk wanneer de uitgevoerde controles als gelijkwaardig worden beschouwd en derhalve door alle Lid-Staten worden erkend.
Al blijven de Lid-Staten verantwoordelijk voor de controle, toch is voor de Commissie op dit terrein een sleutelrol weggelegd. Met name moet zij verifiëren of het kwaliteitsniveau van de controles voldoende hoog is en moet zij de controlediensten van de verschillende Lid-Staten met elkaar in contact brengen en bij eventuele geschillen als bemiddelaar optreden.

1.2 Ja.

1.3 Het doel van deze maatregel heeft in de eerste plaats te maken met het streven naar de voltooiing van de interne markt en, meer in het algemeen, met de zorg voor een eenvormige toepassing van het gemeenschapsrecht.

2. Verantwoording van de maatregel

Deze doelstellingen hadden in grote trekken ook kunnen worden bereikt door de oprichting van een "Food Agency", maar deze oplossing werd verworpen omdat een wildgroei van dit soort instellingen niet gewenst is. Daarenboven zijn de precieze kosten die de oprichting van een nieuw "Bureau" kan meebrengen weliswaar moeilijk te berekenen, maar zij zullen in ieder geval hoger liggen dan die voor de indienstneming van een vijftiental ambtenaren.

Gezien de aard van de verificatietaken waarmee deze ambtenaren zullen worden belast, verdient het de voorkeur hun een volstrekte onafhankelijkheid ten opzichte van de Lid-Staten te waarborgen.

Er bestaan trouwens soortgelijke modellen voor andere delen van de voedingsmiddelensector, zoals visprodukten, vers vlees enz.

3. Follow-up en evaluatie van de maatregel

3.1 - Aantal verificatieverslagen.
- Aantal opgeloste geschillen tussen de Lid-Staten.

3.2 Aan het begin van elk jaar zal een werkprogramma worden uitgewerkt; een evaluatie van de uitvoering daarvan wordt neergelegd in een verslag, aan de hand waarvan het werkprogramma voor het volgende jaar kan worden opgesteld.

3.3 De belangrijkste factoren van onzekerheid zijn aan de ene kant de vraag of het nodige personeel daadwerkelijk zal kunnen worden aangeworven en aan de andere kant de mate waarin de nationale controlediensten tot samenwerking bereid zullen zijn.

ISSN 0254-1513

COM(91) 526 def.

DOCUMENTEN

NL **10**

Catalogusnummer : CB-CO-91-594-NL-C

ISBN 92-77-78965-4

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg